საქართველოს გაზეთი

ივნისის ვ დღესა ჩყით წლისა თფილისში.

Но. 16.

სანკტ პეტერბურღი

უწყება.

მშობელთა და ნათესავთა თფილისის საკეთილშობილის სასწავლებელის მოწაფეთათვის ამის მიერ ეუწყებისთ, რომელ ოცდა ხუთით ივნისის რიცხვიდამ დაიწყების საზოგადო გამოცდილება ანუ ეგზამენი მათი ჰსწავლათა შინა და განგრძელდების პირველს ივლისამდე, ესრეთ, რომელ ვისცა ენებება მალუმსთ განათლება და მოსვლა სასწავლებელსა შინა.

უმაღლესნი ბრძანებანი.

მაისის ა რიცხვსა.

გარდაცვალებულნი გამოირიცხვიან ნუსხებიდამ შინაგანის მცველის მხედრობასა შინა:

თფილისის შინაგანის გარნიზონის ბატალიონის პორუჩიკი დავიდოვი, ასტრახნის არნისამსახურეთ ინვალიდთ კამანდის პოდპორუჩიკი ნიკოლაევი.

მაისის ე რიცხვსა

გარდმოიყვანებიან

სნეულებისგამო: მერვე ეგერის პოლკის პორუჩიკი ტელესნიცკი ჩერნიგოვის შინაგანის გარნიზონის ბატალიონში და პრაპორშჩიკი პოგოჟიევი პსკოვის შინაგანის გარნიზონის ბატალიონში, შტაბს-კაპიტანი ბატაშევი ნიჟეგოროდის მოსამსახურეთ ინვალიდთ კამანდაში კასპიის ზღვის ბატალიონის პრაპორშჩიკი რეზვცოვი კიშნევის შინაგანის გარნიზონის ბატალიონში.

ყოვლად უმოწყალესად ებოძათ კავალერი ორდენისა წმიდის გიორგის მეოთხისა ხარისხისა სევასტოპოლის ქვეითის პოლკის მაიორს იზნოსკოვს: ორდენისა წმიდის ვლადიმირის მესამისა ხარისხისა მეათცხრამეტე არტილლერიის ბრიგადის კამანდირს პოლკოვნიკს ბაზილევიჩს; მისვე ორდენის მეოთხისა ხარისხისა ბანტით ტროიცკის ქვეითის პოლკის მაიორს მარტინენკოს, ოცდამეშვიდე მსუბუქი არტილლერიის როტის კამანდირს კაპიტანს კოცარევს, სევასტოპოლის ქვეითის პოლკის კაპიტანთ დიჩენს და იერემეევს, ტროიცკის ქვეითის პოლკის კაპიტანთ ინდუტნოის და ტროიანს და მერვე ეგერის პოლკის კაპიტანს ტერენტიევს; სევასტოპოლის ქვეითის პოლკის შტაბს-კაპიტანთ პეტროვს და კოზაჩკოვსკის, ტროიცკის ქვეითის პოლკის შტაბს-კაპიტანს იაკოვლევს, კაბარდინის ქვეითის პოლკის შტაბს-კაპიტანს ტაბუაშევს, მერვე ეგერის პოლკის შტაბს-კაპიტანს სარანჩანს და კაბარდინის ქვეითის პოლკის პორუჩიკს ოუდინს. — ორდენისა წმიდისა ანნას მეორისა ხარისხისა მეოცე არტილლერიის ბრიგადის პოდპოლკოვნიკს მიშჩენკოს, მისვე ორდენისა წმიდისა ანნას მესამისა ხარისხისა: სევასტოპოლის ქვეითის პოლკის შტაბს-კაპიტანთ ზოლოტილსკის, კისელს და იაკუბოვსკის და ტროიცკის ქვეითის პოლკის შტაბს-კაპიტანს ტურჩაეს; სევასტოპოლისავე პოლკის პორუჩიკთ: კაშინცოვს, კირილოვს, კულიკოვს, მალცევს და შილოვს, კაბარდინის ქვეითის პოლკის პორუჩიკთ თავადს ბარათოვს და თავადს აბულოვს, ტროიცის ქვეითის პოლკის პორუჩიკს ლიმარევს,

მერვე ივერიის პოლკის პორუჩიკთ კლუკას და სავიცკის; მეორე არტილერიის ბრიგადის პოდპორუჩიკთ სუვოვს და ჩირიკოვს; დონის ყაზახის სელივანოვის პოლკის სოტნიკს კონკოვს და ამისავე ყაზახის ლუტენის პოლკის სოტნიკს იაზევს.— მესვე ორდენისა მეოთხისა ხარისხისა სევასტოპოლის ქვეითის პოლკის პორუჩიკთ პაშაროვს და ლნედიჩს, ტროიცკის ქვეითის პოლკის პორუჩიკთ კანდრატოვიჩს და ტროფიმოვს კაპორიანის ქვეითის პოლკის პოდპორუჩიკთ კაპილევს და კუმარდიკს, ტროიცკის ქვეითის პოლკის პოდპორუჩიკთ სურელას სინელნიკოვს და პოლესკაევს, მერვე ივერიის პოლკის პოდპორუჩიკთ ორლინსკის და ვრევკოვს; მეათცხრამეტე არტილერიის ბრიგადის პრაპორშჩიკთ ბრილის ადუკანტს კატანის, დრამატინს, სოტნიცკის და ცელოვს, და დონის ყაზახის რიკოვის პოლკის ხორუნჟის კოლმანს.

ოქროს შპაგანი ზედწარწერილობითა მხნეობისათვის კაპორიანის ქვეითის პოლკის მაიორს ვოლკენსკის და ტროიცკის ქვეითის პოლკის მაიორს მურზაკევს.

ისპოლნიტელის ექსპედიციისაგან პუბლიკაციით ცხადდების.

ა. ვინც ვალი ემართოს კუმისში მცხოვრებელს სააკა ტერ-არუთინოვს და ან ვისაც იმისი ემართოს, ისინი საბუთებით უნდა გამოცხადდენ თბილისის უეზდის სუდში ორს თვეზედ ამ დღიდამ, რომელსაც პუბლიკაციით გამოცხადდა.

ბ. არავინ არ ისარგებლოს იმ პირობის წერილით, რომელიც არის მიცემული უეზდის ღენერალ-მაიორის ჟონ-კრაბბეს მეუღლისაგან უეზდის კოლლეჟსკის ასსესორის მელანის მეუღლის ალექსანდრასაგან ჩუღუ წელსა იანვრის ბ რიცხვსა იმ ნასყიდის გოგის აფანასია იავარივის ქალისგამო, რომელიც მას მისთვის დაუთმია.

და გ. იპოვნოს გაქცეულნი: ღრუზინის გარნადერის პოლკის სალდათი იაკოვ ყასილევის შვილი კარპოვი და პოლკოვნიკის თავადის ჭავჭავაძის ყმანი იმერლები დათია და სოსია, და კიდევ სამართალს ქვეშე მყოფი ყაზახელი თათარი მუსტაფა-ალი ფაშა-ოღლი, და აღწერილი ნიკოლოზის ბალიაშვილი; მათი ნიშნები არის: კარპოვი ტანად ორი ალი და სუთნახევრი გოჯა პირით წმინდა, თმა ქერა აქვს, თვალები შავი, ცხვირი საშუალი და ხნით ოცდა რვა ს წლისა. იმერლები: დათია საშუალტანისაა, პირდ შავ-გვერემანი ყამბდარი და მოტეხ პირის სახე აქვს თავის ბალანი შავი აქვს წვერს არ იპარსავს, ხნით ცხრამეტის წლისაა და სოსია პირად თეთრია, თმა წაბლის ფერი აქვს, ხნით ცამეტის წლისაა.

და გარდა ამისა

დ. რომელთაც ნებავდესთ სყიდვა გარდაცვალებულის კოლლეჟსკის ასსესორის კაჭკაჭიშვილის სახლისა გორის ქალაქს საზინის ვალის დარდასათ. დელად, რომელიც ჰმართებს მას საზინიდამ მისგან აღებულის სპოლენმიხათვის ოცდა შვიდ თუმან ნახევარი, ისინი უნდა გამოცხადდენ სა ექსპედიციაში სყიდვისთვის იე და კთ ივლისს და ბ აგვისტოს.

მოთხრობა კეთილი მარიამისა

იკი არდარა არს უმეტეს? უკვე არდარა

არს ფრიად კეთილ-შობილი ფრიად ტკბილი მამა ჩემი ამას სოფელსა შინა და მეცა დავობლდი? ოჰ კაროლინავ? რა უნდა უწოდოთ მას გრძნობასა რომლითაცა აღივსების სული, ოდეს ჰსდევს კუბოსთანა საყვარელისა კაცისასა? იგი ბნელ, მაღალ და საღმრთოარს, ვითარცა თვით ნამის ყოფა სოფლისაგან დაშორებისა? წუნარითა ფერ-სით კეთილი წინამძღვარი სიკვდილისა მოახლოე-ბისა შეუძრწუნებელსა მართალსათანა? სული ჩემი შეიცვა სიმწარემან, გარნა ვერ შე-ურყევულ-ჰყო. იგი გარდაიცვალა გარნა სიყ-ვარული მისი, კეთილ მოქმედება მისი მარადის დაშთებიან ჩემთვის სახსოვრად კეთილშობილებისა და წმინდისა უანგაარისა კეთილობისა. მე და-ვინახე ვითარ ჰსცხოვრებდა იგი: მოგონება უკანასკნელისა მისისა მინუტებისათვის იქმნების ჩემს დაუმრიგებლად განმანადებასა შინა თვისსა ჩემისსა ნეტარისა აღსასრულისადმი.

უკანასკნელთა თვეთა შინა, კარგად ეტყობოდა რომელ ჰსუსტდებოდა იგი, მაგრამ კიდევაკი ფეხზედ იყო ხოლმე შეიქნა უფრო ჩუმი და დაფიქრებული აქვნდა ცხადი წინასწარი გრძნობა ახლოს აღსასრულისათვის თვისისა და არათუ ოდეს მიფარვიდა მე ამას, არამედ ლაპარაკში საგანგებოდ გამაცნობდა მე სიკვდილისა რომლისაცა ჩემდა წარმოდგინებასა მეცადინოდა იგი უმეტესისა მისისა მხრისაგან. უკანასკნელს სადამოს ჩვენ ვისხედით ერთს ოთახში რომლიდამაც მე და შენ დიას ხშირად ვეყურებით ხოლმე მზის ჩასვლაზედ; უბრძანა მოლ-გმა დღის ხვამისა გაღებულს ფანჯარასთან და გაუმართა უმრავი შესახედველობა დასავლეთს ,, შვენიერი გზა შენდა, მთიებო დიდად მშვენიერო? წარმოსთქვა მან და მოისვა ქალთავი თვისი და დაიკრიფნა ჴელნი გულსა ზედა თვისსა. უკანასკნელითა ელვარებითა დასავლეთისა მზისაგან-[illegible]ით წამიხყოფით მოეფინა მცხოვრებ ბრწყინვალე ნათელი დასავლეთისა ცისა ზე ჩავიდათ? ,, თქვა მან და წამოდგა: ,, მეც და-საძინებლად წავალ ღამე მშვიდობისა მარიკო? ერთი მთელი მინუტი დაჩუმებული იყო და მაგ-რა მიკრული ვჰყვანდი თავის გულზედ შემდგომად ესოდენსავე დროსა მიყურებდა მე პირში გამოსალმების შემოხედვითა რომელიცა შთაიბეჭდა სულსა შინა ჩემსა საუკუნოდ წარუხოცელითა ნაკვეთითა. ასილო მან კელი მაღლად ღმერთმან გაკურთხოს და დაგიცვას შენაო? პირი უფლისა ჰბრწყინავდეს თავსა შენსა ზედაო?,, შემტყობი მოახლოებულისა ჩვენის დაშორებისა დავვეცი მე მუხლთა ზედა მხურვალითა ცრემლითა ვაცვრევდი საყვარელთა კელთა მისთა მივიკრავდი მათ ხან ერთსა და ხან მეორეს პირსა ჩემსა ზედა და დასაობლებელსა გულსა ზედა. ჰოი სიმწარეო წარუვალისა მოშორებისაო?

რაოდენმე მალი რომ მოვიდეც მაშინვე წავედ მე მასთან ოთახში.— ჩემი ავანტყოფი წუნარის მილით მოხვეწნებული იყო; მე ვეღარ შევიძელ იმისი გაშვება და ტახტზედ დავვეცი განვლო საათმან მეორემან ბერ-მოხუცს კიდევ ეძინა მშვიდად და მოხვენებით.— შუაღამემ გაიარა და ძილმან უგრძნობელად დამიხუჭა წამწამნი ჩემნი; ერთბამ ბირმან ჩემმან ჰგრძნა ნელიადი მობერვა და მე მეგონა ვითამც წარმოსთქვა ვინმე ჩემი სახელი; შეშინებული წამოსყოფით ავხტი და გავიქეც მასთან: იგი უკვე არღარა იყო? კეთილ-მოქმედოვანსა მიეძინა საუკუნოდ? მუნ მხნეობა ჩემი გაქრა; მე დავეცი სარეცელსა ზედა ამბორს უყოფდი ფერ-მიდებულსა პირსა მისსა და გაციებულთა კელთა ნაკვეთთა შორის მისსა ჰსჩნდეს სიმშვიდე და კეთილ-მსახურება და მხედველი მათი მე ვჰსტიროდი და ვილოცევდი დანაშთენისაგან გულსა.—

დაუყოვნებელად გაუგზავნე შესატყობინებ-

ბელავ ორხავე ჩემს მამისლებს კარი. — შენ იცნობ იმით შენ ხომ იცი ევროპელ ავტორის მშვენიერის ნათქვამის სიყვარულის კავშირით შეურაცხყოფილნი ქრისტეთი მანამდის არ დაირღვე-ოდა იგი მისთვის რომ ბიძა ჩემს მეტისმეტი-ერსტება და სიყვარული ჰქონდა ჩემი. — დედი-სანი იყო რომ ამ მიზეზით შეუწყნარებელნი იყურებოდნენ ისინი ამ გვარს მეტისმეტის ზაკვ-რისცემაზედ და წყენა და სამდურავი მათი ცხადი შეიქმნა იმ დროდამ უფრო რომელსაც ბიძა ჩემმა წამიყვანა მე დედისგან ჩემის მშობლებიდამ, და რომელსაც ვეძიებ მე მათ იმის შემდგომად მემკვიდრე. — შენ ისიც ხომ იცი, მე რო-გორიც ვცდილობდი მათთან ვარიგებას მაგრამ ჩემ ძლიერს გულ-მოდგინებას თვალთმაქცობა დაარქვეს და ყოვლისფრით უნდოდათ იმათ ჩემი შეწუხება და მგონია კიდეც რადგან მე ისინი მიყვარდნენ, რადგან ცივგულობა მათი ჩემდამი და უსიყვარულობა მხოლოდ შემაწუხებდენ ხოლმე; ამ გვარად იმათ ნება ჰქონდათ ჩემთვის მწუხ-ნისგზინათ და შევეწუხებინე და ვიცხოვრე სარ-გებლობდენ იგინი თავიეთ ამ გვარის ხასიათ-ლის. — უფროსმა მამიდამ მოახსენა მე მტარვალსა და მანაც ჩამოაგდო რამდენსამე ცრემლნი, მაგ-რამ კიდევ შეიძლო და ასე მიახრა მე მგონია არ დაგავიწყდებოდა შენ თავდარიგის დაწყება რომელთაც შენი ცრემლები მოიწმინდო მე შე-ვეძიებ და ცრემლიც დავიღვა. — თავი შევიმ-ტრე და მივიღე უმცროსს მამიდას მადლობ-ხით მოგირბოდი მიყვარდა მიცვალებულს ბავშვ მე ახლოს ვიდექ და ღმერთსა განსაჯონ ვინ უფრო ჩვენგანმა იცოდა ფასი განსვენებულისა ბიძისა ჩემისა და ვის უფრო გული ეწვის იმის-გან მოკლებაზედ; არ მიმხედველმა ამისმა უნუ-გეში ჩემა მამიდამ დამიწყო ყვედრება ჩემს

უმადლოებაზედ. — ასე მითხრა "ბიძამ შენმა მეგობარი მყავს და თქვენ ზაფრანი ქალი გვემშვი-ბით რამდენისამე ცრემლის გადმოგდებაო? მე დავჩუმდი, კვლავ დავუკოცნე ჩემგან არ-დასა-ვიწყარს ბიძას, და მინდოდა გამოსვლა. — ჩე-მის დაჩუმების მიზეზი რასაკვირველია არ იყო ამპარტავნული დაჟინება; მაგრამ იმათ უკანვე დამიბრუნეს, და მომთხოვეს გასაღებები. — მით-ხრეს შენი მეგობა ახლავე დასრულდა, და ან-დერძი გამოაჩენს დანიშნული არის რამე ჯილდო შენის უანგაროს გულსმოდგინებისთვი-სა? მასვე წამს მივეც გასაღებები; კეთილ-მოქმედოვანის გვამის იქ დასვენებას ვშორდი მე სალმრთოდ, და არ მენება მისის ხსენების და სახელის შეწუხება არცა ერთითა ლექსითა სამ-დურავისათა, და დაუყოვნებლივ გავიქეც ჩემს ოთახში. — იქ პირველი დანახვა იყო ჩემგან და საშინელი ფიქრი ჩემის დაობლებისა და დამ-რგლებისა. — ოჰ, ვითარად მესმის მე ახლა თანამდგომობა უმეცრის არსებისადმი, რომელსაც ჰქონია ნუგეშინისცემა? რამდენსამე ხანსა უკან შემიყვარდა პირველი მღივანმეგი უ . . . . განსვენებულის ბიძის ჩემის მეგობარი და მთხო-ვა. შემიყვანე განსვენებულის გვამთანა. — ნელა დაუწყრია კელი თავის მეგობარს და უთხრა ბედნიერი გზა გქონდეს? მალე ვნახავთ ერთმა-ნეთსაო!,, და ერთი ცრემლი ჩამოუვარდა მეგ-ბრის კელზედ არ ვის დაჩხეულია ამაზედ არ უყურნია ამ კუბოსთან მეგობრულად მიხედვა მე მას, დაუკლებრივ ჩემთან მანამდის შენი მში-ბლება მოვიგონებდენო, და მეც დაუწყვე საშინ-ლით სალი.

(ამის შესრულება შემდგომში იქმნება)